

I stedet for at opruste til den store krig er vi nødt til at skabe en global sikkerhedsarkitektur!

Helga Zepp-LaRouche

Den 8. marts 2025 (EIRNS) –Følgende erklæring blev udsendt af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, til øjeblikkelig og udbredt international cirkulation og tilslutning.

Den Europæiske Union (EU) og de fleste europæiske regeringer er grebet af et krigshysteri, der kun kan sammenlignes med den krigsgalskab, der brød ud før Første Verdenskrig. Astronomiske summer skal bruges på oprustning: Ursula von der Leyen ønsker at investere 800 milliarder euro(!) i »ReArm Europe«-planen, men ved at påberåbe sig artikel 122 i EU's Lissabon-traktat for at omgå Europa-Parlamentet. Friedrich Merz, som før valget [23. februar] lovede, at CDU ikke ville røre ved gældsbremsen, siger nu det stik modsatte efter valget: Han foreslår til at begynde med 400 milliarder euro(!) til oprustning og 500 milliarder euro til »infrastruktur«, som i høj grad vil tjene militære formål, men uden at sætte en øvre grænse (!) for militærudgifterne – »Whatever it takes!«, som Merz udtrykte det. Det er de berygtede ord, som Mario Draghi brugte under eurokrisen for at signalere, at alle pengesluser skulle åbnes. Og det sker på et tidspunkt, hvor den tyske fysiske økonomi er i frit fald, hvor nogle europæiske lande er ved at blive knust af gigantiske gælds bjerge, og hvor Europa allerede i vid udstrækning er blevet hægtet af økonomisk.

Og hvorfor pludselig en så voldsom stigning i pengemængden, som om der ikke er en dag i morgen? Præsident Trump taler med

den russiske præsident Putin og ønsker at afslutte krigen i Ukraine, som for længst er tabt militært, gennem forhandlinger og dermed sætte en stopper for de forfærdelige dødsfald blandt ukrainere og russere. Samtidig trækker Trump verden tilbage fra randen af en atomkrig, som vi kun var et mulehår fra på grund af den tidligere amerikanske regerings optrapning.

Men i stedet for at lykønske Trump og støtte ham, forsøger EU – som trods alt var vinderen af Nobels fredspris i 2012 – samt premierminister Starmer, præsident Macron og Merz at fortsætte krigen i Ukraine »til sidste ukrainer«, endog selvom eksperter vurderer, at den allerede har kostet over en million ukrainere og omkring 300.000 russere livet.

Europæerne forsøger således at gentage den sabotage, hvormed Boris Johnson torpederede Istanbul-aftalen mellem Putin og Zelenskyj i marts 2022, som kunne have afsluttet krigen efter et par uger, og som derfor er ansvarlig for alle dødsfaldene siden da.

Samtidig udarbejder forskellige efterretningstjenester i Sverige, Danmark, Tyskland osv. prognoser, som siger, at Rusland angiveligt vil have opbygget sin militære kapacitet så meget i 2029-30, at det derefter vil være i stand til at angribe en eller flere andre EU-stater. Dette er en rent geopolitisk motiveret påstand, som der ikke er noget som helst bevis for, men som kan vise sig at ske, hvis Europa vedvarende fokuserer på konfrontation ud fra devisen: »Det, jeg råber ind i skoven, kommer tilbage som et ekko.«

Forskellige institutter, såsom Kiel Institute for the World Economy, påpeger, at hverken det tyske Bundeswehr eller de britiske eller franske væbnede styrker overhovedet er i stand til at gå ind i en direkte konfrontation med verdens stærkeste atommagt – Rusland. Kiel-instituttet advarede f.eks. om, at det med de nuværende indkøbsrater ville tage Bundeswehr op til 100 år at nå op på niveauet for dets lagre i 2004. Den britiske hær har kun 219 kampvogne, mens Rusland producerer

over 1000 om året. Det britiske Royal Air Force har kun 173 kampfly! Italien har imponerende 150 kampvogne! Macrons tilbud om at bruge franske atomvåben som en atomparaply for hele Europa burde ses som en provokation mod Rusland snarere end som en faktisk beskyttelse.

Tom Harrington, professor emeritus ved Trinity College i Hartford, Connecticut, opsummerede meget rammende europæernes reaktion: »Hvis du er en chihuahua og spiller dobermann i mange år på tv, kan du glemme, at du faktisk er en chihuahua. Det kan føre til stor vildfarelse, når instruktøren aflyser forestillingen.«

Hvis EU og de enkelte europæiske medlemslande nu saboterer Trumps intention om sammen med Rusland at afslutte krigen i Ukraine, som fra begyndelsen var en stedfortræderkrig mellem USA og Rusland, så begår de en katastrofal historisk fejltagelse. Hvis de så også forsøger at finansiere den enorme mangel på militær kapacitet ved at skabe penge uden for de almindelige budgetter, så gentager de Hjalmar Schachts politik med Mefo-sedler fra 1930'erne. På det tidspunkt vil den store krig med Rusland og med alle de lande, som Rusland har et strategisk partnerskab med, udvikle sig til en selvopfyldende profeti!

De europæiske etableringer har hidtil undladt at reflektere over deres egne strategiske fejltagelser i de seneste årtier, som har ført til den nuværende situation, der er så ubehagelig for dem. I stedet for at gribe den store historiske mulighed, som Berlinmurens fald og den tyske genforening gav for at etablere en fredsorden, der var absolut mulig på det tidspunkt, endte hele Europa med at følge de angloamerikanske neokonservatives politik. I stedet for at opløse NATO sammen med Warszawa-pagten i 1991, brød Vesten alle de løfter, man havde givet Gorbatsjov, og udvidede NATO ikke mindre end seks gange – med i alt 1000 kilometer – op til Ruslands grænser og skabte dermed forudsætningerne for en omvendt Cuba-krise. Derudover skabte politikken for sanktioner, regimeskift og

interventionskrige, især i Sydvestasien, en enorm modreaktion i hele det Globale Syd.

Men de europæiske etableringer har hidtil været ude af stand til at reflektere over deres fejltagelser af åbenlys frygt for, at det vil gavne deres kritikere. Stillet over for valget om at tilslutte sig Trumps nye amerikanske fredspolitik, stiller de sig bag den britiske politik – og dermed det land, der fører krigspolitikken!

Det er tydeligt, at de europæiske pro-atlantiske etableringer stadig ikke har indset, at det historiske momentum allerede er skiftet massivt til Asien. Flere nationer her har vækstrater, som den europæiske økonomi kun kan drømme om. Kinas økonomiske succes skyldes landets økonomiske politik, som prioriterer investeringer i infrastruktur, realøkonomi, innovation, fremragende uddannelse og øget produktivitet gennem investeringer i banebrydende teknologier.

Kinas handelspartnere nyder godt af denne politik, som er baseret på win-win-samarbejde, da det også er økonomisk fordelagtigt for Kina. Organisationer som BRIKS, der nu har 22 medlemmer og mange flere, der håber at komme med, samt ASEAN, SCO, EAEU og andre, udgør nu et attraktivt alternativ til den unipolære »regelbaserede« orden, der udelukkende er baseret på militæralliancer og geopolitiske interesser. Frem for alt er det efterhånden velkendt, at anvendelsen af disse »regler« er et yderst vilkårligt anliggende.

Europa har reageret på Trumps pludselige signaler om en afslutning på krigen i Ukraine og en genoptagelse af diplomatiet med Rusland med stor panik – og råb om krig. Men der er stadig tid til at korrigere denne potentielt fatale kurs. Hvis Europa vil overvinde sin nuværende økonomiske elendighed, ligger udvejen i et samarbejde med nationerne i det Globale Syd, som for længst er blevet til den Globale Majoritet.

Menneskeheden er nået til et punkt, hvor den må overvinde de gamle tankemønstre, der er gennemsyret af geopolitik og Den kolde Krig, og erstatte dem med en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers interesser på denne planet. Et positivt eksempel på dette er Den Westfalske Fred, som kom i stand, fordi de stridende parter kom til den konklusion, at hvis krigen fortsatte, ville ingen kunne nyde sejren, da der ikke ville være nogen overlevende. Hvor meget mere overbevisende er dette argument ikke i tider med atomvåben, som, hvis de blev brugt, ville føre til udryddelse af hele menneskeheden!

Vi opfordrer de europæiske politikere til at komme til fornuft!

- Gentag ikke fejlene fra 1930'erne!
- Menneskeheden står ved den vigtigste korsvej i sin historie!
- For et nyt paradigme: samarbejde i stedet for konfrontation!
- For øjeblikkelige forhandlinger om en ny Westfalsk Fred!
- For en afslutning på krigen i Ukraine gennem forhandlinger og diplomati!
- For en afslutning på krigen i Gaza gennem diplomati, anerkendelse af to-statsløsningen og økonomisk udvikling af hele regionen!
- Ingen udstationering af amerikanske mellemdistancemissiler i Tyskland!

Foto: getarchive.net